

29 mei 2023 – Tweede Pinksterdag

GEBED OM DE LEIDING VAN DE HEILIGE GEEST

Psalm 143

Psalm 143 is geen vrolijke psalm. En dat, terwijl wij met Pinksteren vaak zingen en spreken over vreugde, vrijheid, vernieuwing. Nou, laat die woorden vooral staan, want dat hoort ook allemaal bij Pinksteren. Maar ook die psalm 143 hoort erbij. Een psalm, een gebed, waarin de dichter God smeekt om hulp, om redding.

De psalm wordt in onze kerkelijke traditie een boete-psalm genoemd. Psalm 143 is de zevende en laatste boetepsalm in ons psalmboek. Nu inderdaad: de dichter, David, doet belijdenis van zijn onvolkomenheid. Hij vertelt eerlijk dat hij als zondaar eigenlijk niet eens voor God kan bestaan. Maar wat wij vooral in deze psalm horen is: een hulproep, een noodkreet. En vandaaruit ook een roep om de Heilige Geest: 'laat Uw goede Geest mij leiden!'

Nu, dat brengt mij op een heel belangrijk punt, wat betreft Pinksteren. Pinksteren betekent dat de Heilige Geest vreugde brengt, vernieuwing, dat Hij ons leert staan in de vrijheid en de ruimte van het geloof. Maar Pinksteren betekent ook dat de Heilige Geest is gekomen om Zich aan ons heel gewone leven met alles erop en eraan te verbinden. Gods Geest zweeft niet boven ons leven uit, over alle dalen van ons leven, de Geest is niet zo zweverig..., nee, Hij is gekomen om *in* ons bestaan te komen. In dat soms bikkelharde bestaan. In dat gevulde, drukke leven dat soms zo ontstellend leeg kan voelen. In die zorgen die je maar niet uit je hoofd krijgt. In die kwetsbaarheid van je leven. In dat zoeken naar welke weg je moet gaan of welke kant het leven op zal gaan. Daar is de Heilige Geest aanwezig. In ons zuchten, zegt Paulus, want – ik citeer Romeinen 8: 'de Geest zucht voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen'. Hij is in onze zwakheden. Want Gods kracht wordt in onze zwakheid volbracht, zegt een andere Bijbeltekst. Dus niet: *ondanks* onze zwakheden, daar toch gelukkig nog bovenuit, nee: *in* onze zwakheid, daar middenin, dáár is Gods Geest.

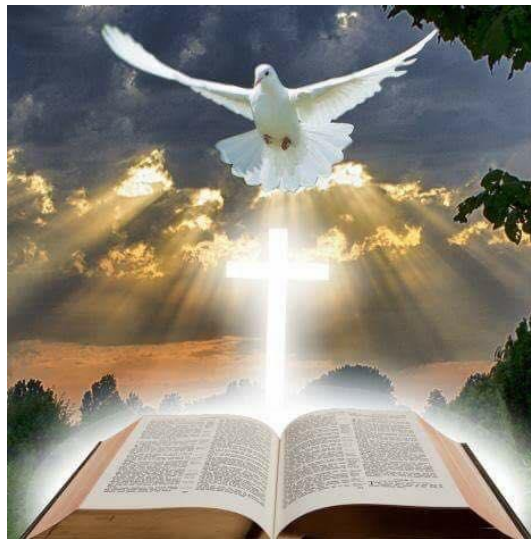
Dat is het verschil met Hemelvaart: met Hemelvaart vierden wij dat Christus is verhoogd, gezeten is op Zijn troon, in de hemelse heerlijkheid. Hoger kon ons denken en zingen niet reiken. En met Pinksteren - ja dan leven wij nog steeds met ons hoofd in de hemel, zoals Paulus schrijft. Niet vergeten! Maar tegelijkertijd worden wij weer met beide voeten op de aarde gezet. Op deze aardse aarde. Want daarheen heeft God Zijn Geest gezonden. Er is niets zweverigs aan de Geest. Het is na Pinksteren vaak gewoon ploeteren, volhouden, doorgaan, aanvaarden, strijden.

En soms ervaar je dan heel krachtig Gods Geest: een opleving! Een nieuwe, onverwachte mogelijkheid. Wonderlijke rust in je hart ondanks alles. Richting,

terwijl je eerst niet wist wat je ermee aan moest. Maar soms kan je alleen maar vanuit je beroerde situatie bidden: 'vul mij opnieuw, vul mij opnieuw, Heilige Geest, vul opnieuw mijn hart'.

Ik zat mij af te vragen: waar zou ik nu om hebben gebeden, als ik mij in de situatie van David bevond? Wat David precies meemaakte, dat weten wij niet. Maar het is in ieder geval heel heftig. David heeft het gevoel dat hij meer dood is dan leven. Hij heeft het over een vijand die hem (vers 3) 'naar duistere oorden heeft verbannen, zoals zij die allang dood zijn.' Zijn leven lijkt wel een graf, zo donker, zo beangstigend. David vertelt in het gebed dan ook meerdere keren: 'mijn geest bezwijkt'. Met andere woorden: ik ben helemaal leeg..., helemaal op..., ik weet het niet meer! Maar dan bidt David, bijna aan het einde van zijn noodkreet deze bijzondere woorden: '*leer mij Uw welbehagen te doen, want U bent mijn God. Laat Uw goede Geest mij leiden, in een geëffend land.*'

'Leer mij Uw welbehagen te doen...' De Geest van God, waar David om vraagt, hoeft niet het licht aan te doen in duisternis waarin David zich nu bevindt. Hij hoeft hem ook niet uit de put te halen. Of met vuur en wind de vijand te verjagen. Nee, het vuur en de wind van de Pinkstergeest heeft David nodig *om Gods welbehagen te doen*. Om in zijn situatie dat te doen, te denken en te willen waar God Zich in verheugt, waar God vreugde in vindt. 'Leer mij Uw welbehagen te doen, want U bent mijn God. Laat Uw goede Geest mij leiden, in een geëffend land.' '*Heere God, leer mij hoe ik U in mijn situatie kan dienen. Leer mij waar U vreugde in*

vindt, wat U plezier geeft, leer mij om dat te denken, dat te doen... En Heere God, laat Uw goede Geest mij leiden... Laat Uw goede Geest als een herder mij leiden naar een vlak stukje land, zodat ik mij op U kan concentreren, in plaats van alleen maar onderweg obstakels, kliffen, rotsen en afgronden bezig te zijn.'

Dat is een mooi gebed hè? David vraagt God om redding. Zeer zeker. Hij vraagt om verandering van zijn situatie. En terecht. Maar als hij bidt om Gods Geest, dan vraagt hij niet om een superheld die redt, of een zweefvliegtuig die hem boven de ellende uit laat zweven, maar om een herder die hem bij de hand zal nemen in het leven met God... om echt helemaal voor God te kunnen leven. Want daarvoor is Gods Geest gekomen. Gods Geest is niet uitgestort om ons allemaal dingen te laten beleven, allemaal grote dingen te laten ervaren, of helemaal zen te worden. Gods Geest is gekomen om juist in alle benauwdheid, zoeken en ploeteren toch voor God te gaan, Hem te dienen, Hem vreugde te geven, in welke situatie wij ons ook bevinden. Want in Gods vreugde zullen wij onze vreugde vinden. Het diepste geluk vinden wij in de allerhoogste God. De grootste eer mag je genieten door Hem te dienen. David wist dat volgens mij en daarom bad hij om Gods Geest Die hem moest helpen om dat te doen, waar hij God vreugde mee kon geven. Nu, een prachtig gebedspunt voor elke dag die wij na Pinksteren

mogen beginnen. Je kunt 's morgens natuurlijk bidden: 'Mag het een goede dag zijn.' 'Mag het fijn zijn met elkaar.' 'Help mij er doorheen vandaag!' Prima! Maar David geeft ons het volgende gebedspunt mee om de dag mee te beginnen: 'Heere, leer mij uw welbehagen te doen. Laat Uw goede Geest mij leiden.'

Maar wat zou David daaronder verstaan hebben hè: 'laat Uw goede Geest mij leiden...'? Hoe zou hij dat voor zich hebben gezien? Hoe dan? Wat verwachtte hij, wat verlangde hij van God te mogen ontvangen?

Ik wil het even concreet maken hoe je die leiding van de heilige Geest nu voor je kunt zien, zodat je in de komende dagen niet alleen zult bidden om de leiding van de heilige Geest, maar ook wat tools hebt om vervolgens ook Gods leiding als antwoord op je gebed te kunnen zien, te kunnen ervaren in je leven. Met daarbij wel even de spoiler alert: ik houd het kort en zal daarom niet volledig zijn.

Hoe kan Gods goede Geest je leiden? Nu, de leiding van de Heilige Geest kun je ontvangen door het lezen van de **Bijbel**. Misschien is dat wel het allerbelangrijkste wat ik hierover heb te zeggen. Gods leidt ons door de Bijbel. Echt. Nu is dat ook wel een lastig, want: elke Bijbeltekst kan je natuurlijk interpreteren op de manier zoals je zelf wilt. En je moet het ook niet te gemakkelijk van losse Bijbelteksten verwachten. U heeft misschien wel eens gehoord van die man die de Bijbel opensloeg om een tekst van God te ontvangen en toen als eerste de tekst las over Judas: 'daarop ging hij heen en hing zichzelf op'. Nou, dat gaf hem weinig troost en daarom probeerde hij het nog een keer. En toen sloeg hij de Bijbel open bij de tekst: 'ga heen en doe gij ook zo'. Leiding ontvangen door Gods Woord en Geest betekent niet met losse Bijbelteksten de gaten van je leven vullen. Het betekent de Bijbel steeds lezen, in je opnemen hoe God met mensen omgaat... en hoe mensen met God moeten omgaan. Lijnen ontdekken, patronen zien. Bemoedigingen vinden, je laten corrigeren. Als je psalm 143 eens helemaal zou bestuderen, dan ontdek je allemaal zinnen, uitspraken, gedachten die je ook op andere plekken in de Bijbel tegenkomt. Daarmee is de psalm niet een knip- en plakwerkje geworden van allemaal losse Bijbelteksten, maar het is doorleefd geloof, een geloofsgetuigenis van iemand die heel dicht bij de woorden van God leefde.

We gaan verder: de leiding van de Heilige Geest kan je ook ontdekken door – het klinkt eenvoudig – heel goed na te denken. Want: God heeft ons **verstand** gegeven. Gods Geest werkt in onze geest. Zorg bij belangrijke keuzen daarom altijd je alle informatie tot je beschikking krijgt. Schrijf dingen voor jezelf op, voordelen en nadelen. Vertrouw niet op je eigen verstand, maar wel op God Geest Die ons beperkte verstand wil gebruiken om ons te helpen.

De leiding van de Heilige Geest kan je ook in je leven ontdekken door **andere mensen**. Door mensen die je bemoedigen, of die je juist een spiegel voorhouden. Mensen die helpen om jezelf te verstaan, om je leven te begrijpen door goed te luisteren. Mensen die je helpen om het uit te houden, door samen met jou de dingen te doorleven en vol te houden. Daarom zie je na die bewuste eerste Pinksterdag ook dat de eerste

christenen steeds bij elkaar bleven en steeds elkaar opzochten. Die ander was een geschenk van God. Jouw medegelovige – soms die heel andere ander - is een instrument in handen van Gods Geest.

Soms kan je ook de leiding van de Heilige Geest ook ontdekken door **je gevoel**. Natuurlijk is dat een gevaarlijke uitspraak, want niets kan zo misleidend zijn als je gevoel. Ik heb eens iemand gesproken die een buitenechtelijke relatie was aangegaan, omdat ze het gevoel had dat God haar dat had gegeven. Je gevoel kan soms zo sterk zijn en finaal tegen Gods Geest ingaan. Maar soms kan Gods Geest ook juist in je gevoel werken. Dat je bijvoorbeeld een niet te verklaren rust mag ontvangen, ondanks de turbulente situatie. Een geschenk van Gods Geest! Of soms – zo maak ik het soms mee – zorgt juist een bepaalde onrust ervoor dat je in actie komt, dat je iets gaat doen, wat je eigenlijk niet van plan was om te doen, maar waar achteraf van blijkt: 'dit moest zo zijn'. Gods Geest heeft je aangestuurd en aangevuurd. heeft

De Heilige Geest werkt ook soms door **omstandigheden** heen. Gods Geest Die een bepaalde deur voor je sluit om vervolgens een raam voor je te openen. God Die een mogelijkheid geeft, zo onverwacht, maar zo mooi. God Die je juist dit laat ervaren, omdat je dit later nodig zult hebben. Ook hier moet je oppassen: je kunt elke situatie natuurlijk op meerdere manieren interpreteren. Maar daarom heb je ook de Bijbel, ook je verstand, ook je gevoel en ook je medegelovigen die je kunnen helpen om Gods leiding te ontdekken in je omstandigheden.

En soms..., soms moet je ook gewoon **wachten** om de leiding van Gods Geest in je leven te ontdekken. Wachten is in de Bijbel geen verloren tijd – zoals vaak in onze beleving – een tijd van wachten kan juist tijd zijn waarin je geloof kan rijpen, kan groeien.

Ik heb iets van verschillende manieren laten zien hoe de Geest van God ons wil leiden. Hoe de Geest ons wil leiden naar geëffend land, naar een voor ons begaanbare weg. Met het doel dat God grootgemaakt zal worden op onze levensweg. Dat wij leren 'Zijn welbehagen te doen'.

Tenslotte: weet u wat ik nu zo mooi vind aan die woorden van de dichter? Ze zijn zo puur. Zo eerlijk. David vertelde heel open hoe beroerd het er met zijn eigen geest aan toe was. En hij was daarbij ook zo nederig richting God en besepte zo goed Gods ontzagwekkende heiligheid en zijn eigen gebreken. Maar..., *David bidt ook vol vertrouwen*. Steeds beroept hij zich op Gods trouw. Op Gods gerechtigheid. Hij doet een beroep op Gods Naam, op 'Ik ben Die Ik ben.' David kende God. En daarom durfde hij zo open en hartstochtelijk te bidden, durfde hij te vertrouwen en te hopen: Hij *zal* mij horen. En Gods Geest *zal* mij leiden, hoe dan ook.

Ik moedig u daarom aan: laten wij morgen de nieuwe dag beginnen met het gebed 'leer mij Uw welhagen te doen'. En laten wij daarbij er echt op vertrouwen: Gods Geest *zal* ons helpen om dat gebed in concrete daden en woorden om te zetten. Hij zal ons leren. Hij zal ons meenemen op Zijn weg, totdat Christus weer terug zal komen en onze weg zijn bestemming heeft bereikt.